

opusdei.org

Drie landen, veel voetbal, veel vrienden

Meer dan 150 jongeren uit België, Duitsland en Nederland streden in het weekend van 13-15 oktober een sportieve strijd om de Drielandencup. De Nederlanders behaalden een eerste, tweede en vierde plaats.

22-10-2006

Vrijdag de dertiende is voor bijgelovige mensen een dag om te vermijden, maar dit jaar was het

voor veel jonge Nederlanders het begin van een zeer geslaagd weekend. Tientallen auto's vertrokken uit alle Nederlandse windstreken richting Aken, want hier zou het Drielandentoernooi plaatsvinden. Dit voetbaltoernooi is een jaarlijkse sportieve ontmoeting tussen jongens uit België, Duitsland en Nederland die sinds 1990 plaatsvindt, elk jaar in een ander land.

Respect, sportiviteit en vriendschap zijn de kernwoorden van dit toernooi. Zo droegen veel Nederlandse spelers oranje polsbandjes met het woord respect. Al is dit een mooi gebaar, het is natuurlijk belangrijker dat respect in de praktijk wordt gebracht. Dat is dan ook precies wat er gebeurde.

Nederland telde zoveel spelers dat er niet genoeg Oranje t-shirts waren voor al de teams. Het dreamteam, AC

Lariks, had de pech om vlak voor het toernooi een van zijn belangrijkste spelers te missen, omdat zijn opa juist die zaterdag begraven zou worden. Het team besloot met een zwart armbandje te spelen. Ook gingen alle jongens die zaterdag naar de mis om voor de opa van hun vriend te bidden. Niet alle spelers in dat team waren katholiek, maar de eendracht en de vriendschap in dat team waren zo sterk dat ze toch mee wilden. Ze hielden hun teamgenoot op de hoogte van de gebeurtenissen en zondag bij de prijsuitreiking dachten ze aan hem en vroegen een extra prijs.

Finale: Beka-3 en Olympique Lariks

In de categorie van 9 tot 11 jaar waren de Nederlandse teams een klasse apart. Olympique Lariks won de finale van een ander Nederlands team, namelijk Beka-3 van de

gelijknamige club uit Hengelo, die voor het eerst aan het toernooi meedeed. Jong Lariks bewees uit echte Nederlanders te bestaan door de halve finales te verliezen met penalty's en de strijd om de derde en vierde plaats finale ook weer te verliezen met, raad eens: penalty's. Na hun verlies te hebben verwerkt konden de spelers aan het einde gelukkig weer lachen. Eerste, tweede en vierde, dat is een geweldige prestatie!

De Heilige Mis van zondag vierden de Duitsers en de Nederlanders samen. De 9-jarige Emiel vond het leuk en grappig: "Ik dacht dat ik niets verstond maar soms gaf ik antwoord zonder op te merken dat de priester in het Duits sprak. De Mis is overal gelijk, net als bij ons in de kerk. Het was leuk om daar samen met de tegenstanders bij te zijn."

De contacten met de Belgen en Duitsers werden vooral door scholieren van de middelbare school gelegd, omdat zij hun talen beheersen. Er werden zelfs e-mailadressen uitgewisseld. AC Lariks moest tot twee keer toe tegen Bonn voetballen, het zogenaamde witte team. Het werden twee heftige wedstrijden, vol spanning, kwaliteit, strijd, soms zelfs hard, maar wel sportief. Michiel moest er achteraf om lachen: "Ze waren de te kloppen tegenstanders, de moeilijkste, en juist met hen hadden we het beste contact. Met hun keeper die alles stopte ben ik zelfs bevriend geworden. Na afloop gaven we elkaar een omhelzing".

Volgend jaar vindt het toernooi in België plaats. Nederland heeft een serieus probleem: "Alle jongens die dan niet meer kunnen spelen, omdat ze 14 zijn geworden, willen coaches worden. Zo leuk vinden ze het

toernooi. Maar ja, dan moeten we heel veel teams vormen voor zoveel coaches! Mooie uitdaging", aldus een van de Nederlandse leiders.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/drie-landen-veel-voetbal-veel-vrienden/> (4-4-2025)